

Christianshavn den 30. januar 2012

Oplæg til møde med Folketingets Socialudvalg 26. januar 2012

Nu hvor regeringen taler om en stribe af reformer: "Kontanthjælp, førtidspension mv", så er man nødt til at inddrage i reformdrøftelserne, at socialpolitikken overordnet set ikke fungerer.

Det skal ikke forstås som om alting er galt og ingenting i orden, men det skal signalisere, at der ikke er helhedssyn og sammenhæng og koordination, og det har den konsekvens at enkeltmennesker mister deres kompetencer, samfundet mister kvalitet og kapacitet, og det uoverskuelige og siloopdelte system kommer til at virke ekskluderende frem for inkluderende. Systemets uoverskuelighed gør det også uforståeligt for dets brugere. Børn og voksne med behov for støtte via social politik, er selv eksperter i deres eget liv og situation. Men som systemet fungerer i dag er det stort set umuligt at inddrage denne menneskelige ekspertise. Siloopdelingen gør det umuligt at se på tværs. Debatten bliver en debat *om* mennesker og hvad man gør ved dem, ikke en dialog *med* mennesker om hvordan man kan støtte dem til selv at fungere bedre.

Derfor er der brug for både at forenkle og revitalisere socialpolitikken ud fra et inklusions- og rettighedssynspunkt – Den er ikke blot et supplement til beskæftigelsespolitikken, og S-SF-R-regeringen må ikke begå den fejl at fortsætte en politik, der alene sigter mod arbejdsmarkedet, og som derfor har marginaliseret så mange. Det handler ikke kun om at rehabiliterer eller revalidere folk af hensyn til arbejdsmarkedet. Rehabiliteringsbegrebet skal være langt bredere og hjælpe til at inkludere folk og få dem til at fungere bedre i hele deres livssituation. Rehabilitering skal derfor også kunne omfatte de mennesker, der ikke kan finde en plads på arbejdsmarkedet.

Borgerne har brug for revitaliseringen og forenklingen i socialpolitikken. Men kommunerne har det også. Høringen viste at kommunerne har brug for en faglig standard og en overordnet myndighed, der sikrer kvalitet og sammenhæng og som kan vende tommelfingeren op eller ned i forhold til den praksis der har udviklet sig. Med voldsomt pressede budgetter er det endnu vigtigere end før. Kommunerne kan heller ikke selv være tjent med, at det kommunale sociale system, der skulle være det mest borgernære, med rette opfattes som uigennemskueligt og uforståeligt.

I mange år er socialpolitikken blevet stedmoderligt behandlet. Det er på tide at give den en ny vision og en ny status, og det vil også kunne medvirke til at reducere antallet af ubærlige enkeltsager.

Punkter:

- Styrkelse af rehabiliteringsindsatser som inkluderer og som styrker revalideringsmuligheder, men også kun ser revalidering som en af flere rehabiliteringsmuligheder
- Opstilling af selvstændige inklusionsmålsætninger, som handler om at gøre mennesker mere velfungerende og selvhjulpne både indenfor og udenfor arbejdsmarkedet.
- Opstilling af konkrete mål for helhedsorienterede tværgående og silonebrydende indsatser
- Opstilling af forståelige og borgerrelevante mål for gennemsigtighed og overskuelighed i det sociale system, så mennesker selv kan se og kende deres rettigheder
- Sikring af bedre forebyggelse og tidligere indsatser ved at blive bedre til at lytte til mennesker.

26. januar 2012, Knud Vilby